

Karin Paulus: Estonia on küll lõbus maja, aga mitte lõbumaja! Tissikatsumise taunimine pole veel kastreerimine

Meediasõbrale on olnud tõeline “gurmee” jälgida, millised sündmused on aset leidnud pärast [Aivar Mäe](#) teises keskkonnas avanenud kihi ilmsikstulekut.

Muidugi on totter (ja ka naljakas), kuidas klassikud Helgi Sallo ja Voldemar Kuslap kinnitavad, et neid seksuaalselt ahistatud ei ole, või kuidas Hannes Kaljujärv oma noore naise ja viimase õega Mäe õilsat hinge kiidab. Tõelise klounina on üles astunud ja alles nüüd taanduda suvatsenud Arne Mikk (kellest jääb laua taha siiski poeg Mart (sic!)), kes on rääkinud teatri iidsetest traditsioonidest ja heast huumorist.

Seda enam on tore, et avalikkuse surve otsustas nõukogu esialgse ümara jama järel peatada kaheks kuuks Mäega lepingu. Ilmselt oli abi asjale ametliku käigu andmisest ehk siis politseiuurimise algatamisest.

Siiski oli masendav kogeda, kui paljud arvavad, et naiste seksuaalne surveamine on meie komberuumis aktsepteeritav viis olla mehelik. Tissikatsumise taunimist nähti lausa kastreerimisena.

Tahaksin rõhutada, et Estonia on küll lõbus maja, aga mitte lõbumaja. Inimesed käivad seal tööl, nendega on tehtud töölepingud. Ideaalis võiks töökiusu ja seksuaalse ahistamise korral operatiivselt abi anda tugevad ametiühingud oma usaldusisikutega, kuid kahetsusväärset meil igal pool seda võimalust pole. Sestap on lõukoeraks olnud hoopis press.

Laias laastus pole mingit vahet, kas tegu on kassapidaja või näitlejannaga, kiusata ei tohi ei üht ega teist. Ei ole normaalne, et ülemused karjuvad, mõnitavad ja silitavad ilma nõusolekuta esileulatuvaid kehaosi.

Meil peab olema tagatud võimalus nii riigi- kui eraettevõttes käia tööl hirmu ja alandust tundmata. Jah, direktor annab tööülesande, aga see ei tähenda, et koristaja või sekretär peab seda täites lõmitama ja näiteks seksuaalteenuseid osutama. Töötaja on ju oma ala spetsialist ja nõnda vägagi väärtuslik!

Sotsiaaldemokraatlikust vaatepunktist ei pea kummardama mõisahärrasid, kuningaid, presidente. Nemadki on täpselt samasuguseid inimesed nagu meie. Ka meil on õigus väärikusele töö- ja eraelus.

epl.delfi.ee

02.07.2020 19:13

Karin Paulus

31000

Aivar Mäe

Tegelikult pole tarvis, et kusagil asutuses pead lendaksid, vaid see, et juht suhtleks töötajaga kui võrdne võrdsega. Me kõik oleme vajalikud ja olulised.